

Il·lustríssim senyor alcalde de Mataró,

senyor Lluís Puig,

regidor de Cultura, regidores i regidors,

membres de Sala Cabanyes, president, conciliari i socis del Centre Catòlic,

companys de la Federació de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya i de la Coordinadora de Pastorets de Catalunya,

representants de les empreses i entitats col·laboradores,

senyores i senyors,

amics tots de Sala Cabanyes,

Com a presidenta de la Junta de la Secció Teatral i en nom de cadascuna de les persones que l'integren, voldria, en primer lloc, donar-vos la benvinguda a casa nostra i agrair-vos de tot cor la presència avui en aquesta gala amb què iniciem la celebració del que és el Centenari conjunt de l'origen de Sala Cabanyes i dels nostres Pastorets.

El meu sentiment en aquests moments us el voldria expressar evocant un dels passatges plens de tendresa que conté el text de 'L'estel de Natzaret' de Ramon Pàmies.

De manera semblant a com el pastor Jonàs, després del casament de Maria amb Josep, es desvia per trobar mots ben dits i demostrar el goig que té en el cor, m'agradaria ser capaç de formular de manera apropiada l'emoció i la gratitud de tots els que ara formem Sala Cabanyes per l'honor de poder protagonitzar els cent anys, tant de la Secció com de l'espectacle que en va ser la gènesi i que n'ha seguit sent emblema de llavors ençà.

Convindreu amb mi que un aniversari tan rodó i extens com el de tot un segle té elements d'excepcionalitat.

Per això, en començar el Centenari, el nostre primer pensament ha de ser de record i d'homenatge a totes les persones que ens han precedit i que han trenat el fil de continuïtat que va arrencar el 1916 i que avui tenim la satisfacció i la responsabilitat de mantenir.

D'entrada, doncs, sigui el reconeixement per aquell grup de joves del Círcol Catòlic d'Obrers que un vespre de Nadal van emprendre a la Saleta l'estrena de 'L'Estel de Natzaret' i van prefigurar la Secció Teatral que és Sala Cabanyes.

I, de la mateixa manera, per als centenars i centenars de persones que, des d'aleshores, han aportat en cada instant del nostre historial la seva il·lusió i esforç voluntaris, sigui des del protagonisme o des de l'anonimat, per fer possible la seqüència dels cent anys seguits d'aixecar el teló que ara rememorem.

Dilluns passat, a la roda de premsa de presentació de l'efemèride, en Joan Pera, un dels grans actors fets a la Sala, a qui hem demanat que vulgui fer d'ambaixador del Centenari (i que, per cert, vull excusar avui perquè té funció doble al teatre Goya de Barcelona), explicava amb to de reflexió que contemplar la trajectòria secular de Sala Cabanyes és evidenciar un compendi de bona feina duta a terme no només en l'àmbit teatral, cultural o artístic, sinó també social, ciutadà i popular.

Aquesta consideració d'en Joan, que ens complau i que hem de prendre amb senzillesa, l'hem d'entendre també com un advertiment precís perquè la fita del Centenari no sigui només un mirar enrere. Ha de ser igualment l'ocasió per recapacitar sobre la nostra realitat present i per projectar i escometre un esdevenidor que tingui coherència amb el llarg camí fet en la pluralitat d'àmbits que ens assenyalava.

I això ens porta a renovar compromisos i gratituds.

De primer, el compromís de mantenir viva aquesta joia del teatre popular català que són Els Pastorets, el gènere nadalenc que enfonsa les seves arrels més reculades a força segles enrere i que gràcies a l'acció de moltes associacions com la nostra constitueix l'exemple de pervivència d'una expressió cultural extraordinària.

En la part que ens toca, hem de fer-ho preservant la textualitat poètica de 'L'estel de Natzaret', amb les singularitats interpretatives,

musicals i escenogràfiques que ens són pròpies, que Mataró tant s'estima i que l'Ajuntament l'any 1981 –tot just recuperada la democràcia municipal– va proclamar com a Patrimoni Cultural de la Ciutat. Des de llavors els nostres Pastorets són “Els Pastorets de Mataró” i han passat a ser una de les divises culturals de la ciutat, un honor que sempre agraiem a l'Ajuntament.

En segon lloc, el compromís de persistir a ser un focus potent i obert de formació, creació i exhibició teatral, planter d'actors i actrius, de directors, tècnics i practicants de les arts i els oficis de l'escena. Un focus disposat a irradiar i encomanar, tant als que en fan com als que en són espectadors, el gust i la passió pel teatre, aquesta essència de l'esperit plena de valors intangibles, capaç de nodrir-nos com a persones i com a societat.

I, en tercer lloc, el compromís de continuar implicant-nos en la dinàmica cultural i festiva de Mataró, en cooperació recíproca amb l'Ajuntament i al costat d'altres entitats i grups que integren el teixit associatiu mataroní, que és tan ric perquè és divers.

Aquest retorn social envers la ciutat, Sala Cabanyes el fa i el farà amb el convenciment que és de la ciutat d'on emergeix la base principal, l'ampli entrellat humà, familiar i col·laboratiu, que constitueix la més vital de les nostres potencialitats.

A més, és també fonamentalment la ciutat la que ens proporciona el nostre públic, l'element indispensable perquè es pugui acomplir el fet teatral.

En els mesos que van des d'ara fins entrat l'any 2017, la commemoració del Centenari anirà desgranant un seguit d'actes que hem preparat per fer-ne una bona celebració, molts dels quals han estat esmentats fa un moment i ja anuncien les cartelleres disposades a l'entrada.

A part de les funcions habituals –i algunes d'especials– dels Pastorets, la temporada inclourà un reguitzell d'activitats que volen ser el reflex de la triple dimensió temporal a què em referia abans.

Per aquest motiu, em pertoca ara reprendre els agraïments a tothom que ens ajudarà a tirar-les endavant, començant per les institucions: l'Ajuntament de Mataró, la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Barcelona.

Gràcies també a les fundacions, empreses i mitjans de comunicació que aportaran la seva col·laboració.

I gràcies a les moltíssimes persones –tant de la casa, com de l'extensa xarxa d'amistats que afortunadament té Sala Cabanyes– que amb la seva complicitat, ajut i treball voluntaris faran possible tot això que ens proposem.

I acabo. Ja que som gent de teatre i és el teatre el que ha omplert de vida i de sentit els cent anys d'existència de la nostra Secció, voldria, com a epíleg, invocar un pensament del més gran dramaturg de tots els temps, William Shakespeare, del qual el món sencer commemora precisament en aquest 2016 el quart centenari de la seva mort.

Shakespeare va deixar dit a la seva obra 'La tempesta' que els humans *“estem fets de la matèria dels somnis”* i que *“són somnis allò que embolcalla les nostres vides”*.

Doncs avui, quatre segles més tard de les seves paraules i a punt de complir una centúria d'activitat teatral a Sala Cabanyes, deixeu-me reiterar el somni compartit de poder tenir, sense haver d'esperar ni una altra centúria ni massa anys, un teatre renovat en aquest mateix indret del centre de la ciutat, amb les instal·lacions i l'equipament apropiats per continuar fent realitat la nostra voluntat col·lectiva de servei a la cultura, a Mataró i al país.

Així, doncs, com que estic convençuda que tenim en comú compromisos, voluntats i somnis, felicitem-nos pel Centenari... i per tot el que ha de venir.

Per molts anys i moltes gràcies!

Anna Gené i Ariño
Presidenta de Sala Cabanyes

Mataró, 13 de febrer de 2016